

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Narratio comica de amicitia Damonis ac Pythiae

Omichius, Franciscus

Noribergae, 1617

Actus IV. Scena 8

[urn:nbn:de:bsz:31-138648](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138648)

DION. Sit sanè amicus in pretio. Ego
vitam salutemq; amicitia ac fidei longè
preferendam censeo.

PYTH. Ego autem nunquam me na-
tum esse mavelim, quàm committere, ut
fidem amico debitam violem, atq; in ex-
tremo discrimine illum destituam. Itaq;
quod antè dixi, jam repeto : paratum me
esse ad perpetiendum omnia quæ Dama-
nis amici nomine, tuæ Majestas sufferre
me ac perpeti iusserit.

DION. Quandoquidem ipse tibi ma-
lum sponte attrahis : assentior postulatis
tuis. Sed vide Pythia, ne cum miser sis,
insuper etiam ludibrio habearis. Tu cu-
bicularie acturum quempiam ad lictorem
mittas : ac Damonem quidem vinculis
solvi, ejus autem loco Pythiam compedi-
bus arctari jubeas.

EUNUCH. Fiet sedulo, Rex, quod ius-
sisti. I puer, & lictori ut illico fores carcer-
is aperiat, manda. Quid stas? quid cessas?

Actus IV. Scena 8.

PYTHIAS, DAMON, LICTOR.

ET quamvis omnia tormentorum ge-
nera mihi subeunda essent : nequa-
quam

H s

quam

quam tamen adduci possem, ut in tam
presenti discrimine Damonem meum
defererem.

Magno cum dolore, amicissime Da-
mon, te his immersum cognovi mise-
riis: quarum auctores non sunt alii,
quam fucati illi amici, blanda coram lo-
quentes, à tergo diris calumniis defor-
mantes. Simul etiam intellexi, Regem
quorundam precibus victum, tibi in pa-
triam abeundi potestatem eatenus con-
cessisse, ut aliquis pro te reum ac vadem
se supponat, dum tu ad constitutum di-
em revertaris. Illum ergo vadem me
promitto fore, qui tua causa nec carceris
inquallores, nec mortis supplicia perferre
exhorresco: ut omnes intelligant, amicitiam
nostram non in deliciarum & luxu-
riæ consortio, sed in ipsarum miseriarum
experimento enituisse.

DAMON. ô Amice certissime, Non mihi
novum aut insolens hoc fidei tuæ speci-
men accidit. Etenim multos jam annos ita
viximus, ut nulla nos fortunæ injuria se-
jungeret. Hoc enim verorum amicorum
est proprium, ut nulla incurrat tanta cala-
mitas,

mitas, quæ fidelem illorum benevolentiam labefactare, aut imminuere possit. Nam quantò durioribus quis exercetur casibus: tantò magis ignis amoris aestuat atq; erumpit. Quibus autem verbis tibi gratias agam, mi Pythia, non reperio. En dextra fidesq;, quam pignoris loco apud te depono, ac fore spondeo, (ita summus meamet Jupiter) ut justo ac definito tempore ad vos revertar, meamq; fidem liberem.

ΠΥΘΗ. Nullus dubito. Itaq; eas sanè, ac redeas feliciter. Multa interim accidere possunt: Et innocentia tua in claram lucem produci. Constat enim, te præter meritum in hanc calamitatem incidisse. Fortassis illum diem adhuc videbimus, quo vis atq; injuria æmulo- rum tuorum ipsos auctores circumretiat: & malum consilium (ut vetus verbum habet) sit consultori pessimum.

ΔΑΜΟΝ. De hoc quidem Dii vide-
runt:

runt: quibus fretum nunquam quenquam
vidi decipi. Vale.

PYTH. Et tu vale.

LICTOR. Ille hinc abiit. Tu ve-
rò horrendi carceris antrum subibis.
Ac profectò te adeò stolidum esse mi-
ror, qui non cogites, nusquam hoc secu-
lo tutam esse fidem. Num enim promissis
suis Damonem satisfacturum credis? Ego
certò tùm illum reversurum autumo,
cùm locusta bovem pariet. Interim satis
molestas & insomnes duces noctes. Ac ni-
hilominùs tandem illius absentia exiti-
um tibi afferet.

PYTHI. Si non ad dictam diem redi-
erit Damon, licebit tibi pro libidine tua
mecum agere. Ego verò causam non ha-
beo diffidendi ei cujus sinceram fidem in
p urimis, arduisq; negotiis antea explo-
ravi.

LICTOR. Sed mihi in aurem nescio
quis illud insurrat: Nervos atq; artus ef-
se sapientiæ, non temerè credere. Nam
qui facillè credit, facillè etiam decipi-
tur. Id quod ne tibi etiam usu
veniat, metuo.

Actus.